एतान् सर्व्वान् लोकवीरानजेयान् महात्मनः सानुबन्धान् ससैन्यान्। को जीवितार्थी समरेऽभ्युदीयात् क्रुद्धान् सिंहान् केश रिणो यथैव। २०१०

॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ यन्मां ब्रवीद्विदुरो द्यूतकाले त्वं पाण्डवान् जेष्यसि चेन्नरेन्द्र। ध्रुवं कुरूणामयमन्तकालो महाभयो भविता शोणितौघः।

मन्ये तथा तद्भविनेति सूत यथा क्षत्ता प्राह वचः पुरा मां। असंशयं भविता युद्धमेतद्गते काले पाण्डवानां यथोक्तं।

इति श्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि इन्द्रलोकाभिगमनपर्व्वणि धृतराष्ट्रविलापे एकपञ्चाशोऽध्यायः॥५१॥ समाप्तञ्च इन्द्रलोकाभिगमनपर्व्व ॥

अथ नलोपाख्यानपर्व्व॥ ६ ॥

॥ जनमेजय उवाच ॥ अस्त्रहेतोर्गते पार्थे शक्रलोकं महात्मनि। युधिष्ठिरप्रभृतयः किमकुर्व्वत पाण्डवाः।

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ अस्त्रहेतोर्गते पार्थे शक्रलोकं महात्मनि। आवसन् कृष्णया सार्द्धं काम्यके भरतर्षभाः।

ततः कदाचिदेकान्ते विविक्त इव शाद्वले। दुःखार्त्ता भरतश्रेष्ठा निषेदुः सह कृष्णया। २०१५

धनञ्जयं शोचमानाः साश्रुकण्ठाः सुदुःखिताः। तद्वियोगार्दितान् सर्व्वान् शोकः समभिपुप्लुवे।

धनञ्जयवियोगाच्च राज्यभ्रंशाच्च दुःखिताः। अथ भीमो महाबाहुर्युधिष्ठिरमभाषत।

निदेशात्ते महाराज गतोऽसौ भरतर्षभः। अर्ज्जुनः पाण्डुपुत्राणां यस्मिन् प्राणाः प्रतिष्ठिताः।

यस्मिन् विनष्टे पाञ्चालाः सहपुत्रैस्तथा वयं। सात्यकिर्व्वासुदेवश्च विनशेयुर्नसंशयः।

योऽसौ गच्छति धर्म्मात्मा बहून् क्लेशान् विचिन्तयन्। भवन्नियोगाद्वीभत्सुस्ततो दुःखतरं नु किं। २०२०

यस्य बाहू समाश्रित्य वयं सर्व्वे महात्मनः। मन्यामहे जितानाजौ परान् प्राप्ताञ्च मेदिनीं।

यस्य प्रभावान्न मया सभामध्ये धनुष्मतः। नीता लोकममुं सर्व्वे धार्त्तराष्ट्राः ससौबलाः।

ते वयं बाहुबलिनः क्रोधमुत्थितमात्मनः। सहामहे भवन्मूलं वासुदेवेन पालिताः।

वयं हि सह कृष्णेन हत्वा कर्णमुखान् परान्। स्वबाहुविजितां कृत्स्नां प्रशासेम वसुन्धरां।

भवतो द्यूतदोषेण सर्व्वे वयमुपप्लुताः। अहीनपौरुषा बाला बलिभिर्व्वलवत्तराः। २०२५

क्षात्त्रं धर्म्मं महाराज त्वमवेक्षितुमर्हसि। नहि धर्म्मो महाराज क्षत्रियस्य वनाश्रयः।

राज्यमेव परं धर्म्मं क्षत्रियस्य विदुर्बुधाः। स क्षत्रधर्म्मविद्राजा धर्म्मान्मानीनशः पथः। धर्म्मात्मा॰

प्राग्द्वादशसमा राजन् धार्त्तराष्ट्रान्निहन्महि। निवर्त्य च वनात् पार्थमानाय्य च जनार्द्दनं।

व्यूढानीकान्महाराज जवेनैव महामते। धार्त्तराष्ट्रानमुं लोकं गमयामि विशाम्पते।

सर्व्वानहं हनिष्यामि धार्त्तराष्ट्रान् ससौबलान्। दुर्य्योधनञ्च कर्णञ्च यो वाऽन्यः प्रतियोत्स्यते। २०३०

मया प्रशमिते पश्चात्त्वमेष्यसि वनं पुनः। एवं कृते न दोषाश्च भविष्यन्ति विशाम्पते।

यज्ञैश्च विविधैस्तात कृतं पापमरिन्दम। अवधूय महाराज गच्छेम स्वर्गमुत्तमं।

एवमेतद्भवेद्राजन् यदि राजा न वालिशः। अस्माकं दीर्घसूत्रः स्याद्भवान् धर्म्मपरायणः।